

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821203026
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Kovaliková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8821203026.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Barbarou Kovalikovou v právnej veci žalobcu: Slovenská republika - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou so sídlom Námestie slobody 5, 093 01 Vranov nad Topľou proti žalovanému: Q.. Q. H., N.. XX. XX. XXXX, C. A. W. XXX/X, XXX XX M. N. C.L., o zaplatenie 507,48 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 111,50 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 111,50 eur, počnúc od 23. 05. 2019 do zaplatenia, z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 395,98 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 30. 12. 2021 domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 507,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 23. 05. 2019 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným dňa 31. 01. 2012 uzatvoril dohodu č. 001/§49/2012/NP-I-2/D o poskytnutí príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť (ďalej len „Dohoda“) z obsahu ktorej je zrejmé, že príspevok je poskytnutý zo zdrojov Európskeho sociálneho fondu (ďalej len „ESF“) a zo štátneho rozpočtu v pomere 85 % :15 % (čl. I. ods.4). Na základe tejto dohody žalobca poukázal na účet odporcu vedený v peňažnom ústave dňa 27. 02. 2012 sumu 4.137,- eur. V dohode sa odporca zaviazal vykonávať a prevádzkovať samostatnú zárobkovú činnosť od 01. 02. 2012 do 31. 01. 2014 s predmetom podnikania: sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu: Sprostredkovanie zamestnania za úhradu a to v súlade so žiadosťou podanou dňa 23. 01. 2012, predloženým podnikateľským zámerom, kalkuláciou predpokladaných nákladov a oprávnením na vykonávanie alebo prevádzkovanie samostatnej zárobkovej činnosti. Poskytnutý finančný príspevok mohol použiť za podmienok a spôsobom, ktorý je upravený v Čl. IV Dohody- Oprávnené náklady. Na základe poverenia z 18. 02. 2015 žalobca začal vykonávať následnú finančnú kontrolu. Ku kontrole mal odporca predložiť doklady preukazujúce skutočne vynaložené oprávnené náklady na začatie vykonávania a prevádzkovania samostatnej zárobkovej činnosti a to faktúry, doklady o zaplatení, výpisy z bankového účtu, peňažný denník a doklad o zaslaní oznámenia Ministerstvu financií o prijatí pomoci de minimis. Žalovaný pri kontrole so žalobcom nespupracoval a preto z úradnej moci obstarával potrebné doklady. Záver bol taký, že vec bola následne predmetom zisťovania prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní. Všetky skutkové okolnosti sú uvedené v právoplatnom rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku. Na základe rozsiahleho dokazovania súd mal za dokázané, že z celkového

poskytnutého finančného príspevku v súlade s dohodou a účelom odporca použil len sumu 452,01 eur, ktorú v rozhodujúcom čase vynaložil na zdravotné poistenie a sumu 301,85 eur, ktoré vynaložil na prevádzkové náklady a za reklamný.- služby, teda spolu 753,86 eur (452,01 eur + 301,85 eur). Vzhľadom na trestno-právnu kvalifikáciu súd z tejto sumy vyčlenil finančné prostriedky zo zdrojov ESF 85 %, t. j. 640,78 eur. Keďže sama finančných prostriedkov z ESF činila len 85 % z celkovej sumy poskytnutého finančného príspevku, t. j. 3.516,52 eur, súd ustálil, že z rozpočtu Európskej únie odporca použil 2.875,74 eur v rozpore s účelom ich zverenia. Vzhľadom na uvedené, súd v odsudzujúcom rozsudku odporcovi uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť škodu 2.875,74 eur a so zvyškom nároku ho odkázal na civilný proces. Žalovaný svojím konaním, tak ako je uvedené v odsudzujúcom rozsudku, porušil Čl. II dohody a to tým, že od začiatku vedel, že nebude prevádzkovať a vykonávať samostatne zárobkovú činnosť na základe živnostenského oprávnenia po dobu dvoch rokov, t. j. od 01. 02. 2012 do 31. 01. 2014, porušil Čl. IV dohody a to tým, že poskytnutý finančný príspevok nepoužil v súlade s dohodou, podnikateľským zámerom a kalkuláciou predpokladaných nákladov a tiež nedoložil relevantné účtovné doklady, ktoré musia byť rozpísané podľa jednotlivých položiek. Žalovaný nerešpektoval ods. 8 Čl. IV. Z oprávnených výdavkov sú vylúčené výdavky bez priameho vzťahu k SZČ, výdavky, ktoré nie sú v súlade s podnikateľským plánom/zámerom a SZČ, výdavky, ktoré vznikli pred dátumom účinnosti dohody. Tiež nerešpektoval ods. 9 tohto článku, a to že príspevok nie je možné použiť na nákup nábytku, vybavenia, dopravných prostriedkov atď. Žalobca v tomto žalobnom návrhu neuviedol podrobne skutkové okolnosti na základe ktorých podáva tento žalobný návrh, pretože sú uvedené v rozsudku Špecializovaného trestného súdu č. k. PK- 2T/25/2016-1O28.

3. Žalobca pripojil k žalobe rozsudok č. k. PK-2T/25/2016-1O28, Dohodu č.001/§49/2012/NP-I-2/D, podnikateľský zámer žalovaného, osvedčenie o živnostenskom oprávnení žalovaného, životopis žalovaného a Platobný poukaz.

4. Tunajší súd vydal dňa 03. 01. 2022 platobný rozkaz č. k. 4C/40/2021 - 35, v ktorom rozhodol, že žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 507,48 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 23. 05. 2019 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na tomto súde.

5. Proti vyššie uvedenému platobnému rozkazu podal dňa 26. 01. 2022 žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. 05. 2019, sp. zn. 6To/2/2019 bol Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozsudok Špecializovaného trestného súdu č. k. PK-2T/25/2016 zo dňa 12. 11. 2018 zrušený v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/ ods. 3 Trestného poriadku. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto žalovaný žiadal, aby súd vydaný platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil, vo veci nariadil pojednávanie. Súd preto uznesením č. k. 4C/40/2021 -45 zo dňa 18. 03. 2022 platobný rozkaz č. k. 4C/40/2021 - 35 zo dňa 03. 01. 2022 zrušil.

6. Dňa 12. 04. 2022 bolo súdu doručené podanie žalobcu, v ktorom vzhľadom na podaný odpor žalovaného žiadal zmenu žaloby podľa ustanovenia § 140 a nasl. CSP z nasledovných dôvodov. Žalobca v žalobe pri uplatňovaní svojich nárokov opomenul prihliadať na rozsudok Najvyššieho súdu SR To/2/2019 zo dňa 22. 05. 2019. Tento rozsudok zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 12. 11. 2018 PK - 2T/25/2016 ako súdu prvého stupňa a o veci rozhodol sám. Skutkové okolnosti oproti okolnostiam uvedeným v žalobe doručenej dňa 30. 12. 2021 je potrebné doplniť o konštatovanie NS SR v rozsudku 6To/2/2019. Žalobca poukázal na skutočnosť, že súd prvého stupňa vôbec neuznal náklady na zariadenie kancelárie (bez stola pod počítač, ktorý nebol k dispozícii pri ohliadke a kancelárskeho kresla, ktoré nebolo uvedené v predpokladaných nákladoch) vrátane tlačiarne Canon MP a internetu modem TP Link (bez notebooku, ktorý v dobe kúpy nebol ešte vyrobený), minimálne vo výške 743,30 eur, z toho no zohľadnení 85 % fin. prostriedky z ESF/ iba 631,81 eur. Teda, z celkového poskytnutého finančného príspevku 4.137,08 eur (z toho 85 % z ESF 3.516,52 eur) za oprávnené použité považuje 743,30 eur za vybavenie kancelárie (85 % z ESF t. j. 631.80 eur), zaplatenie odvodov vo výške 452,01 v rozhodujúcom období a 301,85 eur ako prevádzkové náklady a reklama (85 % z ESF t. j. 640,77 eur). Teda celkové oprávnené výdavky predstavujú sumu 1.497,16 eur, z toho prostriedky ESF 1.272,58 eur. Z toho dôvodu NS SR v odsudzujúcom rozsudku zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu škody 2.243,94 eur, čo do zvyšku (finančné prostriedky poskytnuté zo ŠR vo výške 15 % z poskytnutého príspevku) žalobcu odkázal na civilný proces. Vzhľadom na uvedené, že súd poslednej inštancie rozhodol o škode nižšej ako súd prvého stupňa, podiel finančných prostriedkov na poskytnutom príspevku (15 % z celkovej sumy) predstavuje sumu 620,56 eur. Z toho oprávnené boli

použitie finančné prostriedky vo výške 224,58 eur. Odporca teda poškodil štátny rozpočet, a žalobcu ako jeho poskytovateľa o sumu 395,98 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal teda žalobca zmeniť petít žaloby nasledovne: „Odporca Q.. Q. H., N.. XX. XX. XXXX, C.Z. A. W. XXX/X, M. N. C., W.: XXX XX, štátny občan SR, je povinný navrhovateľovi SR - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou nahradiť škodu vo výške 395,98 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 23. 05. 2019 do zaplatenia a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.“

7. Súd vo veci pojednával dňa 24. 05. 2022. Žalobca ani žalovaný sa na pojednávanie nedostavili, svoju neprítomnosť neospravedlnili.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, najmä rozsudkom PK-2T/25/2016-1028 zo dňa 12. 11. 2018, Dohodou č. 001/§49/2012/NP I-2/D zo dňa 31. 01. 2012, Platobným poukazom, ako aj ostatným spisovým materiálom, vyjadrením žalobcu a žalovaného a zistil tento skutkový stav:

9. Dňa 31. 01. 2012 strany sporu uzavreli dohodu č. 001/§49/2012/NP-I-2/D o poskytnutí finančného príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť v rámci Národného projektu NP I-2/D „Vybrané aktívne opatrenia trhu práce na podporu zamestnanosti“. Predmetom dohody bol finančný príspevok (ďalej len „príspevok“), poskytovaný príjemcovi príspevku na úhradu nákladov súvisiacich s vykonávaním alebo prevádzkovaním samostatnej zárobkovej činnosti. Podľa dohody sa žalovaný zaviazal začať prevádzkovať samostatnú zárobkovú činnosť dňa 01. 02. 2012 s predmetom podnikania Sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu, Sprostredkovanie zamestnania za úhradu, najmenej po dobu dvoch rokov odo dňa začatia vykonávania alebo prevádzkovania SZČ, teda do dátumu posledného dňa dvojročného vykonávania SZČ 31. 01. 2014.

10. Žalobca sa v zmysle dohody zaviazal poskytnúť žalovanému finančný príspevok v celkovej výške 4137 EUR 08 eurocentov na čiastočnú úhradu nákladov súvisiacich s vykonávaním alebo prevádzkovaním SZČ občanovi po splnení zákonom stanovených podmienok. Výška príspevku je viazaná na dvojročné nepretržité vykonávanie alebo prevádzkovanie SZČ. Žalobca mal v zmysle článku III ods.2 Dohody poukázať jednorazový finančný príspevok na účet príjemcu pomoci, najneskôr do 30 kalendárnych dní odo dňa predloženia žiadosti o platbu na predpísanom formulári.

11. Podľa článku II Dohody: Začať vykonávať alebo prevádzkovať samostatnú zárobkovú činnosť (SZČ) uvedeným dňom: 01. 02. 2012. Za dátum začiatku vykonávania alebo prevádzkovania SZČ sa pre účely tejto dohody považuje dátum uvedený na oprávnení na prevádzkovanie alebo vykonávanie SZČ.

12. Podľa článku IV ods.2 Dohody : 2) Za oprávnené môžu byť považované len tie náklady, ktoré vznikli príjemcovi v súvislosti s touto dohodou a s prevádzkovaním alebo vykonávaním SZČ najskôr odo dňa účinnosti tejto dohody, vyplývajú z podnikateľského zámeru a kalkulácie predpokladaných nákladov ktoré sú prílohami k žiadosti o poskytnutie príspevku, boli skutočne vynaložené počas obdobia realizácie SZČ za predpokladu, že sú potrebné na uspokojivé vykonávanie SZČ a sú s ňou priamo spojené, pričom musia byť doložené účtovými dokladmi, ktoré musia byť rozpísané podľa jednotlivých položiek. Zmena jednotkovej ceny položiek v rozsahu navýšenia 15 % ceny uvedenej v predloženej kalkulácii sa nepovažuje za neoprávnený výdavok. Zmenu výšky jednotkovej ceny položiek nad stanovený limit je možné dohodnúť len na základe opätovného prerokovania kalkulácie v komisii úradu a spracovania písomného dodatku k dohode po súhlase úradu s predloženou kalkuláciou zmeny jednotkovej ceny položiek. Uvedené sa netýka zmien položiek, ktorých výška je ovplyvnená zmenami vyplývajúcimi zo zákonov a príslušných predpisov (napr. odvody do SP, ZP a pod.)

13. Podľa článku IV ods. 6 Dohody: Oprávnené obdobie je obdobie nepretržitého dvojročného vykonávania SZČ v zmysle Čl. II bod 3) tejto dohody. V prípade predčasného ukončenia SZČ príjemcom sa za oprávnené obdobie považuje obdobie od začatia vykonávania SZČ do dátumu skutočného ukončenia, resp. prerušenia SZČ.

14. Za oprávnené nie je možné považovať nasledujúce výdavky:

- a) úroky z dlhov,
- b) vratná daň z pridanej hodnoty,
- c) výdavky bez priameho vzťahu k oprávnenému projektu,

- d) výdavky, ktoré nie sú v súlade s podmienkami poskytnutia príspevku podľa zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,
- e) výdavky sankčného charakteru vrátane súvisiacich výdavkov (pokuty, penále, vrátane zmluvných, výdavky na trovy konania a pod.),
- f) výdavky, ktoré sú v predpisoch ESF uvedené ako neoprávnené
- g) výdavky, ktoré nie sú v účtovníctve jednoznačne označené ako výdavky súvisiace s realizovaným projektom v súlade s vnútorným predpisom účtovnej jednotky k vedeniu účtovníctva,
- h) výdavky na subdodávky, ktoré zvyšujú náklady na realizáciu činností bez pridania hodnoty, výdavky na tvorbu pracovných miest, na ktoré už príjemcovi pomoci bola poskytnutá štátna pomoc od iných poskytovateľov štátnej pomoci alebo v rámci iných schém štátnej pomoci

15. Podľa článku IV ods. P Dohody : Príspevok nie je možné použiť na nákup nábytku, vybavenia, dopravných prostriedkov, infraštruktúry, nehnuteľností a pozemkov (možné je financovať také vybavenie/zariadenie, ktoré nie je majetkom a bežne sa účtuje pri jeho obstaraní do výdavkov priamo do spotreby.

16. Na základe poverenia z 18. 02. 2015 žalobca začal vykonávať následnú finančnú kontrolu. Ku kontrole mal odporca predložiť doklady preukazujúce skutočne vynaložené oprávnené náklady na začatie vykonávania a prevádzkovania samostatnej zárobkovej činnosti a to faktúry, doklady o zaplatení, výpisy z bankového účtu, peňažný denník a doklad o zaslaní oznámenia Ministerstvu financií o prijatí pomoci de minimis. Žalovaný pri kontrole so žalobcom nespocoval a preto z úradnej moci obstarával potrebné doklady. Záver bol taký, že vec bola následne predmetom zisťovania prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. 05. 2019, sp. zn. 6To/2/2019 bol Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozsudok Špecializovaného trestného súdu č. k. PK- 2T/25/2016 zo dňa 12. 11. 2018 zrušený v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/ ods. 3 Trestného poriadku. NS SR rozhodol nanovo, a v odsudzujúcom rozsudku zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu škody 2.243,94 eur, čo do zvyšku /finančné prostriedky poskytnuté zo ŠR vo výške 15 % z poskytnutého príspevku/ žalobcu odkázal na civilný proces. Vzhľadom na uvedené, že súd poslednej inštancie rozhodol o škode nižšej ako súd prvého stupňa, podiel finančných prostriedkov na poskytnutom príspevku (15 % z celkovej sumy) predstavuje sumu 620,56 eur. Z toho oprávnené boli použité finančné prostriedky vo výške 224,58 eur. Odporca teda poškodil štátny rozpočet, a žalobcu ako jeho poskytovateľa o sumu 395,98 eur.

17. Na základe takto zistené skutkového stavu dospel súd k tomuto právnomu záveru:

18. Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti, úrad môže poskytnúť príspevok na samostatnú zárobkovú činnosť (ďalej len „príspevok“) na čiastočnú úhradu nákladov súvisiacich s prevádzkovaním samostatnej zárobkovej činnosti uchádzačovi o zamestnanie, ktorý bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie najmenej tri mesiace, ak v odseku 10 nie je ustanovené inak, a ktorý bude samostatne zárobkovo činnou osobou podľa § 5 ods. 1 písm. b) alebo písm. d) ak o príspevok písomne požiada. Uchádzač o zamestnanie, ktorému bol poskytnutý príspevok, je povinný samostatnú zárobkovú činnosť prevádzkovať nepretržite najmenej tri roky. Príspevok sa neposkytuje uchádzačovi o zamestnanie, ktorý je občanom so zdravotným postihnutím, ktorému bol poskytnutý príspevok podľa § 57 alebo ktorému je poskytovaný príspevok podľa § 60.

19. Podľa § 49 ods. 3 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti, príspevok sa poskytuje na základe písomnej dohody o poskytnutí príspevku uzatvorenej medzi úradom a uchádzačom o zamestnanie. Príspevok poskytuje úrad, v ktorého územnom obvode občan vytvorí pracovné miesto, na ktorom bude prevádzkovať samostatnú zárobkovú činnosť. Súčasťou žiadosti o poskytnutie príspevku je podnikateľský zámer vrátane predpokladaných nákladov na začatie prevádzkovania samostatnej zárobkovej činnosti, ktorý je podkladom na posúdenie komisiou podľa § 18 ods. 4. Náležitosti podnikateľského zámeru a kritériá na hodnotenie efektívnosti, reálnosti a účelnosti podnikateľského zámeru určí ústredie vnútorným predpisom.

20. Podľa § 49 ods. 6 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti, občan, ktorému bol poskytnutý príspevok a ktorý nespĺnil povinnosť prevádzkovať samostatnú zárobkovú činnosť nepretržite najmenej tri roky, je povinný vrátiť úradu pomernú časť poskytnutého príspevku zodpovedajúcu obdobiu, počas ktorého neprevádzkoval samostatnú zárobkovú činnosť; to sa nevzťahuje na občana, ktorý prestal prevádzkovať samostatnú zárobkovú činnosť zo zdravotných dôvodov na základe posúdenia podľa §

19 ods. 1 písm. c) alebo z dôvodu úmrtia. Občan, ktorému bol poskytnutý príspevok a ktorý nesplnil povinnosť prevádzkovať samostatnú zárobkovú činnosť nepretržite najmenej tri roky zo zdravotných dôvodov na základe posúdenia podľa § 19 ods. 1 písm. c), je povinný preukázať úradu čerpanie príspevku a vrátiť úradu nevyčerpanú časť poskytnutého príspevku.

21. Podľa § 488 Občianskeho zákona, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohl'adávk) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

22. Podľa § 489 Občianskeho zákona, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

23. Podľa § 494 Občianskeho zákona, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa ustanovenia § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

26. V ustanovení § 145 ods. 1 CSP sa uvádza, že ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví s tým, že v ustanovení § 146 ods. 1, 2 CSP sa uvádza, že súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

27. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd v danom prípade, keďže k späťvzatiu v časti 111,50 eur došlo pred začatím konania ako aj pred predbežným prejednaním sporu a pojednávaním, súd konanie v časti o zaplatenie 111,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 111,50 eur od 23. 05. 2019 do zaplatenia zastavil.

28. Ďalej mal v konaní súd za preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili 31. 01. 2012 dohodu o poskytnutí príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť, z obsahu ktorého je zrejmé, že príspevok je poskytnutý zo zdrojov ESF a zo štátneho rozpočtu v pomere 85:15. Žalobca poukázal dňa 27. 02. 2012 na účet žalovaného sumu 4.137,- eur. Žalovaný sa zaviazal vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť od 01. 02. 2012 do 31. 01. 2014. V trestnom konaní bolo preukázané, že žalovaný oprávnene použil sumu 1.497,16 eur, čo mu z prostriedkov ESF zodpovedalo 1.272,58 eur a z rozpočtu 224,58 eur. Súd priznal poškodenému sumu 2.243,94 eur a so zvyškom ho odkázal na civilný proces. Čiže, čo sa týka sumy, ktorá zodpovedala príspevku zo štátneho rozpočtu a to 15 %. Celková poskytnutá suma bola teda 620,56 eur z toho oprávnene 224,58 eur a neoprávnene 395,98 eur ako to v zmysle späťvzatia požadoval žalobca. Žalovaný žalobcovi časť poskytnutého príspevku nevrátil, v konaní bola pasívny a nárok nerozporoval. Súd má za to, že žaloba je dôvodná a preto žalobe vyhovel.

29. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko v konaní bol úspešný v celom rozsahu žalobca, avšak mu žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznal, a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/5/2017 zo dňa 25. 01. 2017.

32. Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.